

Kära vänner

Nu har jag äntligen fått en lugn stund sittande i en fin fjällstuga i Bydalen och barnbarnen Joel 4,5 år och Tim 2,5 år har somnat. Ute råder halv snöstorm och jag kan fokusera på en sammanfattning över vad som hänt i USA de sista veckorna.

Först fick jag en inbjudan av Don Easterbrook vid Western Washington University att föreläsa på hans universitet. För att komma till Seattle bokade jag en flight över Chicago. Eftersom The Heartland Institute har sitt huvudkontor där ville de ordna en middag till min ära och bjöd in ett 30-tal sponsorer samt Sveriges generalkonsul i Chicago Kerstin Nordqvist Lane att lyssna på ett föredrag av mig. De flesta hade ingen förutfattad mening om klimatets orsak och verkan och var därför mycket nöjda när de fick klart för sig att de kan köra bil hem utan dåligt samvete.

Väl framme i Bellingham, Washington strax söder om Kanadensiska gränsen fick jag föreläsa på en s.k. fredagsföreläsning som hålls av inbjudna föreläsare. Det var ca 35 studenter i salen samt 4 stycken fakultetsmedlemmar som inte såg min närvaro med blida ögon. Det är skrämmande hur klimatfrågan blivit en ideologisk fråga, fjärran från saklig vetenskap och sunt förnuft. Klimatfrågan har på många universitet och institutioner blivit en växande hydra, som levererar det politikerna vill höra och tar stora resurser från andra viktiga forskningsområden. Den stora förloraren är i första hand skattebetalarna men även forskare inom många andra viktiga vetenskaper. Jag fick höra att till och med rektorn vid Washington State University stod bakom prof. Steig och hans skandalösa artikel om ett smältande Antarktis. Steig avslöjades med att skarva temp-data från 2 stationer varav den ena inte fungerade som den skulle därefter hade han hjälp med statistik av hockeyklubbans fader Michael Mann och resultatet blev därefter.

Efter mitt föredrag frågade den mest militante läraren varför han skulle tro på mig. Jag svarade inte helt oförberett: No you should not believe me. Believe you do in the church - I am discussing science and facts. Han blev något förvånad över svaret och kontrade: The climate is a very complex system and it cannot be described in such a simple manner. Jag svarade kort och gott: Why not? - prove me wrong, varpå han förblev tyst.

Det var mycket givande att bo hos Don Easterbrook ett par dagar och diskutera klimatproblematiken. Han är i botten geolog men har jobbat mycket med att studera glaciärer i framförallt Nordamerika. Han har också flitigt följt upp den nordliga Stillaohavsströmmen som är ansvarig för en stor del av klimatet på norra halvklotet. Han håller just nu tillsammans med en filmproducent att göra en film som ska heta Global Cooling. Jag har haft nöjet att få leverera en timmes filmscener från Arktis och Antarktis som förhoppningsvis ska förgylla filmen. Jag blev också intervjuad och hade tillfälle att redogöra för isförhållandena i Arktis, om den kommande kallperioden de närmsta 30 åren, om isen i Antarktis som inte smälter och om isbjörnarna som inte är utrotningshotade. Filmen spelas in i ett för mig nytt digitalt videoformat som heter 4K och innebär att det är 4000 linjer på vertikalen istället för 1080 som på nuvarande HDV-system.

Nästa anhalt på min resa i USA var Copper Mountain, dit jag var inbjuden av Dr Martin Hertzberg. Martin har en bakgrund som meteorolog i US Navy men har sedan jobbat med säkerhetsfrågor i kolgruvor och gasers absorption av IR och mycket annat med anknytning till klimatet. Han är mycket allround-kunnig i klimatfrågor och trakasserar flitigt alarmister med knepiga frågor. Han ville att jag skulle föreläsa för hans elever på Colorado Mountain College som går en meteorolog-kurs. Jag hann även med ett par dagars skidåkning. Först hyrde jag ett par carving-skidor men de fungerade inte alls på mina fötter. De vobblade hit och dit och vi hade olika uppfattning om vart vi skulle åka. Jag visste att min kondition är dålig efter flera år utan skidåkning men att den var så dålig som den var trodde jag inte. Nu hör det till saken att backarna låg på mellan 3500 m och 2800 m och jag fick stanna var 100 m för att hämta andan.

Att min kondition inte var så dålig som jag trodde fick jag bekräftat här i Bydalen. Här kör jag hela backen ner utan att varken stanna eller bli andfädd.

Andra dagen hittade vi ett par gammaldags hederliga Rossignol i källaren som var 2,05 m långa. Jag väckte viss uppmärksamhet med dessa skidor som var halvmetern längre än alla andras. Men vad gjorde det. Sidorna gick åt mitt håll och jag hade full kontroll i relativt hög fart. Min taktik är oftast att om jag kör fortare än alla andra så blir jag inte påkörd.

Husgäst hos Martin Hertzberg var också en känd journalist som heter Alexander Cockburn. Han skriver regelbundet i tidningen Nation och har en blogg som heter Counterpunch. Han har genomskådat alarmisterna och häcklar dem flitigt. Han håller nu på men en bok och var mycket intresserad att höra om mina erfarenheter

som föreläsare i USA, både nu och tidigare. Det ska bli intressant att läsa hans bok så småningom. Han har bl.a. refererat till min artikel om Bert Bolin häromåret..

Söndag morgon den 8 mars bar det av från Denver till Heartland konferensen i NY. Vi var cirka 80 vetenskapsmän från 14 länder som var inbjudna talare och jag var ende svensk. Totalt deltog c:a 700 personer från 18 länder varav ytterligare 6 från Sverige. Från Norge deltog vännen Tom Segalstad som är världsauktoritet på CO2 och dess kemiska egenskaper. En genomgång av föreläsare visade att i stort sett alla framstående klimatforskare var på plats med Richard Lindzen, Fred Singer, Roy Spenser, Joe d'Aleo, Bill Gray, Steven McIntyre, Ross McKintrick, Tim Patterson, Paul Reiter, Nir Shaviv, Jan Veizer och prof. Akasofu för att nämna några. Jim Hansen, Al Gore och andra kända medarbetare till IPCC-rapporten var också inbjudna men samtliga tackade nej. Syftet med konferensen var att förmedla till allmänheten och pressen var vi står idag med vår kunskap om klimatets inom olika vetenskapliga områden. Konferensen är också en mycket viktig "moral booster" för hos som kämpar i motvind och kontakten med många intressanta likasinnade forskare är mycket stimulerande. Tyvärr sker föredragen i fyra parallella seminarier varför man missar många intressanta föredrag. En tröst är att Heartland institutet har en mycket professionell organisation som inom 24 timmar lagt ut alla föredragen på nätet. Gå in på www.heartland.org och klicka på global warming, så dyker hela programmet upp dag för dag. Där kan du också ladda ner samtliga PowerPoint-presentationer mm.

Jag höll mitt föredrag på måndag förmiddag inför c:a 250 personer. Tyvärr hade jag bara 20 min på mig så jag fick nästa prata som Hyland. Jag tror de flesta uppskattade mitt föredrag där jag i första hand visade på den höga omsättningshastigheten av CO2 i atmosfären, att människans andel av CO2 i atmosfären endast är 4% samt att Stillaohavsströmmen PDO står för en stor del av klimatförändringarna på norra halvklotet och kan förklara de smältande isarna i Arktis mm. PDO vände i april förra året vilket leder till ett kallare klimat de närmsta 30 åren på samma sätt som skedde när PDO vände till minus 1940. De berömda krigsvintrarna kommer med stor sannolikhet att upprepa sig. Ytterligare ett köldbidrag är den numera sedan 2007 inaktiva solen som nu uppför sig som den gjorde 1810-1812. Då blev det kallt i Moskva, vilket Napoleon fick känna av när han miste 95% av sin armé.

Jag tror många fann mitt föredrag intressant trots att jag inte är klimatforskare, eller kanske just därför, eftersom jag kunde täcka ett bredare ämnesområde och visa hur de hör ihop. Jag fick inbjudan att komma och föreläsa hos prof Goldenberg i Miami, prof Tim Patterson i Ottawa och prof Akasofu i Fairbanks Alaska. Efter lunchen kom astronauten och geologen Harrison Schmitt fram till mig och tackade för föredraget varpå jag hade chansen att be honom signera ett par foton av honom på månen till mina barnbarn. En annan höjdpunkt var att äta middag ena kvällen tillsammans med med Nir Shaviv från Israel och Tom Segalstad från Geologiskt Museum i Oslo.

Under de gemensamma frukostarna, luncherna och en middag hölls många intressanta föredrag och tal. Första kvällen talade Europas och Tjeckiens president Vaclav Klaus och betonade att klimathysterin egentligen inte har med klimatet att göra utan handlar om vår demokrati och frihet. Alla deltagarna fick hans bok A blue planet in green shackles. Boken rekommenderas varmt och kan enklast köpas från Amazon.com. Jag har träffat president Klaus vid några tidigare möten och han sken upp när vi sågs igen och utväxlade en kram till allas förvåning och säkerhetsvakternas nervositet. Konferensen var mycket frikostig med nya böcker och DVD-skivor så nu gäller det att leta fram en halvmeter ny bokhylla.

Avslutningsvis höll Lord Monckton ett fantastiskt föredrag där han tryckte på alla ömma tår som finns. Hans föredrag framfördes med humor, ironi och fakta på ett helt suveränt sett. Jag hoppas att det snart finns möjlighet att se föredraget live på nätet. Just nu finns det bara som text.

Det har redan nu utlovats en ny konferens till nästa år men det har inte fastställts var. Det kan komma att bli i Europa.

Det var en stor upplevelse att få förmånen att vara med i NY och där träffa nästan alla de stora inom klimatforskningen.

Varma klimathälsningar
Fred